REGLUGERÐ

um viðurkenningu notendabúnaðar á grundvelli sameiginlegra tæknilegra reglugerða á Evrópska efnahagssvæðinu.

I KAFLI
Gildissvið og orðaskýringar.

1. gr.

Reglugerð þessi gildir um notendabúnað sem hefur hlotið viðurkenningu staðfesta með CE-merkingu.

2. gr.

Í reglugerð þessari merkir:

„almennt fjarskiptanet“: innviðir fyrir almenn fjarskipti sem gera kleift að flytja merki milli skilgreindra nettengipunkta með rafþræði, þráðlaust, ljóstæknilegum aðferðum eða með öðrum rafsegulaðferðum;

„notendabúnaður“: búnaður ætlaður til að tengjast almennu fjarskiptaneti, þ.e.:

a) er ætlað að vera tengdur beint við tengipunkt almenns fjarskiptanets

eða

b) er ætlað að virka með almennu fjarskiptaneti tengdur beint eða óbeint við nettengipunkt á netinu í þeim tilgangi að senda, meðhöndla eða taka á móti upplýsingum.

Tengingin getur verið með rafþræði, þráðlaus, með ljóstæknilegum aðferðum eða öðrum rafsegulaðferðum.

II KAFLI
Markaðssetning og frjáls innflutningur.

3. gr.

Framleiðandi eða dreifingaraðili búnaðarins skal leggja fram yfirlýsingu um hvaða tilgangi búnaðurinn þjónar. Gera skal ráð fyrir að notendabúnaður skv. ofangreindri skilgreiningu, er getur tengst almennu fjarskiptaneti þráðlaust, sé jafnframt ætlaður til að tengjast við almennt fjarskiptanet.

Þrátt fyrir það sem segir í 2. gr. skal búnaði, sem tengja má við almennt fjarskiptanet en ekki er til þess ætlaður, fylgja yfirlýsing framleiðanda hans eða dreifingaraðila, en fyrirmynd að henni er sýnd í VIII. viðauka, ásamt notkunarleiðarvísi. Ef búnaðurinn hefur ekki verið settur áður á markað í öðrum löndum EES, skal afrit af þessum skjölum sent til þess aðila, sem tilgreindur er og um getur í 1. mgr 10. gr. Að auki heyrir slíkur búnaður undir ákvæði 4. mgr. 11. gr.

Framleiðandi eða dreifingaraðili skal að ósk einhvers þeirra aðila, sem um getur í 1. mgr. 10. gr, hafi hann ekki gert það áður, réttlæta fyrirhugaða notkun slíks tækis á grundvelli þeirra tæknilegu eiginleika þess sem máli skipta, svo og hvernig það starfar og hvaða markaðsgeira það er ætlað.

4. gr.

Notendabúnað má því aðeins setja á markað og taka í notkun að hann fullnægi kröfum þessarar reglugerðar, þegar hann er settur upp og við haldið og notaður í fyrirhuguðum tilgangi.

Búnað sem um getur í 2. mgr. 3. gr. má því aðeins setja á markað að hann uppfylli þær kröfur um slíkan búnað sem kveðið er á um í þessari reglugerð. Ekki má tengja slíkan búnað almenna fjarskiptanetinu í skilningi 2. gr.

Búnað sem um getur í 3. gr skal taka úr sambandi við almenna fjarskiptanetið sé hann ekki notaður í fyrirhuguðum tilgangi. Gerðar skulu viðeigandi ráðstafanir til að hindra að

búnaður sem ekki er notaður í fyrirhuguðum tilgangi sé tengdur við almenna fjarskiptanetið.

5. gr.

Notendabúnaður skal fullnægja eftirfarandi grunnkröfum:

a) um öryggi notenda, að því leyti sem ekki er fjallað um það í reglugerð um raforkuvirki nr. 264/1971 með síðari breytingum;
b) um öryggi starfsmanna þeirra fyrirtækja sem reka almennu fjarskiptakerfin, að því leyti sem ekki er fjallað um það í reglugerð um raforkuvirki nr. 264/1971 með síðari breytingum;
c) um rafsegulsviðssamhæfi að svo miklu leyti sem þær eiga sérstaklega við notendabúnað;
d) um varnir gegn skaða á almenna fjarskiptanetinu;
e) um skilvirka notkun tíðnisviðsins fyrir þráðlaus fjarskipti, þar sem við á;
f) um að hægt sé að tengja notendabúnaðinn við búnað almenna fjarskiptanetsins í þeim tilgangi að koma á, breyta, gjaldfæra, viðhalda raunverulegum samböndum eða sýndarsamböndum eða rjúfa þau;
g) um að unnt sé að tengja notendabúnaðinn öðrum notendabúnaði gegnum almenna fjarskiptanetið, þannig að þeir vinni saman á eðlilegan hátt, í réttlætanlegum tilvikum.

6. gr.

Notendabúnaður sem uppfyllir ákvæði þessarar reglugerðar skal njóta óhindraðrar markaðssetningar og ekki má hefta flutninga eða notkun slíks búnaðar.

7. gr.

Litið er svo á að grunnkröfur sem getur í a- og b-lið 4. gr. séu uppfylltar, ef sýnt er fram á að notendabúnaðurinn sé í samræmi við viðeigandi samhæfða staðla sem vísað hefur verið til í Staðlatíðindum útgefnum af Staðlaráði Íslands.

Grunnkröfur sem getur í c-til g-liðum 5. gr. skulu vera skilgreindar í sameiginlegum tæknilegum reglugerðum (Common Technical Regulation, CTR).

8. gr.

Ef í ljós kemur að notendabúnaður, sem merktur er eins og mælt er fyrir um í þeim ákvæðum sem tilgreind eru í III. kafla, samræmist ekki grunnkröfunum, þegar hann er rétt notaður í þeim tilgangi sem fyrirhugaður er af framleiðandanum, skulu gerðar viðeigandi ráðstafanir til að taka slíka vöru af markaði eða banna eða takmarka markaðssetningu hennar.

Beri notendabúnaður, sem samræmist ekki viðkomandi grunnkröfum, EB-merkingu, verða gerðar viðeigandi ráðstafanir gegn hverjum þeim sem sett hefur merkið á búnaðinn og tilkynnt um það til Eftirlitsstofnunar EFTA.

III KAFLI
Samræmismat.

9. gr.

Framleiðandinn eða umboðsmaður hans með staðfestu á evrópska efnahagssvæðinu getur valið um hvort notendabúnaður sæti EB-gerðarprófun eins og lýst er í I. viðauka eða fær EB-samræmisyfirlýsingu eins og lýst er í IV. viðauka.

EB-gerðarprófun eins og lýst er í I.viðauka skal fylgja samræmisyfirlýsing, sem lýst er í II. eða III. viðauka.

10. gr.

Stjórnvöld skulu tilkynna til Eftirlitsstofnunar EFTA um þá aðila, sem þau hafa útnefnt til að framkvæma vottun, vöruprófun og skyld eftirlitsstörf sem lið í málsmeðferð þeirri sem um getur í 9. gr, ásamt einkennismerkjum þeirra. Beita skal þeim lágmarksviðmiðum sem tilgreind eru í V. viðauka við útnefningu slíkra aðila. Gert verður ráð fyrir að aðilar sem uppfylla viðmið, sem sett eru samkvæmt viðeigandi samhæfðum stöðlum, uppfylli einnig viðmið sem fram koma í V. viðauka.

Stjórnvöld skulu upplýsa Eftirlitsstofnun EFTA um prófunarstofur, sem þau hafa útnefnt til að framkvæma prófanir sem lið í málsmeðferð þeirri sem um getur í 9. gr. Tilnefndir aðilar skulu beita þeim viðmiðum sem gert er ráð fyrir í samsvarandi hlutum þeirra samhæfðu staðla, sem við eiga þegar þeir útnefna prófunarstofur.

Ef tilnefndur aðili eða prófunarstofa, sem útnefnd hafa verið samkvæmt 1. eða 2. mgr. uppfylla ekki lengur þau viðmið sem máli skipta fyrir útnefninguna, skal útnefningin afturkölluð.

Tilnefndir aðilar skulu viðurkenna skjöl gefin út af viðeigandi aðilum í landi utan hins evrópska efnahagssvæðis, ef um það hefur náðst samkomulag milli EES og þess lands, sem viðunandi er fyrir báða aðila.

Þegar tilnefndu aðilarnir sem um getur í 1. mgr. 10. gr. gefa út EB-gerðarprófunarvottorð svo sem um getur í I. viðauka og eftir fylgir viðeigandi skjal svo sem um getur í II. eða III. viðauka eða eftir ákvörðun um gæðatryggingarmat svo sem um getur í IV. viðauka, gefa þeir samtímis út samþykki stjórnvalda fyrir tengingu viðkomandi notendabúnaðar við almenna fjarskiptanetið.

IV. KAFLI
EB-samræmismerki og áletranir.

11. gr.

Notendabúnaður sem er í samræmi við reglugerð þessa skal merktur með EB-merkinu sem er táknið „CE“, ásamt einkennismerki tilnefnda aðilans sem ábyrgur er og tákni sem gefur til kynna að búnaðurinn sé til þess ætlaður og til þess hæfur að tengjast almenna fjarskiptanetinu. EB-merkið og þessi tvö tákn eru sýnd í VI. viðauka.

Bannað er að nota merki sem hætt er við að villst verði á og samræmismerkjunum sem sýnd eru í VI. viðauka.

Framleiðandinn skal auðkenna notendabúnaðinn með gerð, framleiðslueiningu og/eða raðnúmeri og með nafni framleiðanda og/eða dreifingaraðila, sem ber ábyrgð á að setja hann á markað.

Framleiðendur búnaðar eða dreifingaraðilar, sem setja á markað búnað eins og um getur í 2. gr skulu setja á hann táknið sem sýnt er í VII. viðauka, þannig að það komi á eftir EB-merkinu og sé sjónrænn hluti af heildarmerkingunni.

12. gr.

Ef sannreynt er að merkingin sem um getur í 1. mgr. 11. gr hafi verið sett á notendabúnað sem:

- ekki er í samræmi við samþykkta gerð,
- er í samræmi við samþykkta gerð en uppfyllir ekki þær grunnkröfur sem um hana eru gerðar,

eða hafi framleiðandinn ekki gegnt skyldum sínum samkvæmt viðeigandi EB-samræmisyfirlýsingu,

skal tilnefndi aðilinn afturkalla EB-gerðarprófunarvottorðið sem um getur í I. viðauka, EB-ákvörðunina um viðurkenningu á gæðakerfi sem um getur í III. viðauka eða EB-ákvörðunina um EB-viðurkenningu á gæðakerfi sem um getur í IV. viðauka, án tillits til ákvarðana, sem teknar hafa verið samkvæmt 8. gr.

V. KAFLI
Lokaákvæði og bráðabirgðaákvæði.

13. gr.

Fyrri gerðarsamþykki, sem veitt hafa verið á grundvelli NET-staðla (Norme Européenne de Telecommunication) halda gildi sínu innan þeirra viðmiða sem í gildi voru, þegar þau voru upphaflega veitt.

14. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt lögum um fjarskipti nr. 73/1984 sbr. l. nr. 32/1993 staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi.

Samgönguráðuneytið, 4. mars 1994.

Halldór Blöndal.

Ragnhildur Hjaltadóttir.

I. VIÐAUKI
EB-gerðarprófun.

óbreytt

II. VIÐAUKI
Gerðarsamræmi.

óbreytt

III. VIÐAUKI
Gæðatrygging framleiðslu.

óbreytt

IV. VIÐAUKI
Full gæðatrygging.

óbreytt

V. VIÐAUKI
Lágmarksviðmið sem aðildarríkin skulu uppfylla þegar útnefndir eru tilnefndir aðilar samkvæmt 1. mgr. 10. gr.

óbreytt, en athuga texta í fyrirsögn

VI. VIÐAUKI
Merki til að setja á notendabúnað sem um getur í 1. mgr. 11. gr.

óbreytt (athuga tilvísun í fyrirsögn)

VII. VIÐAUKI
Merki til að setja á notendabúnað sem um getur í 4. mgr. 11. gr.

óbreytt (athuga tilvísun í fyrirsögn)

VIII. VIÐAUKI
Fyrirmynd yfirlýsingar sem um getur í 1. mgr. 2. gr.

óbreytt

Nr. 394 11. júlí 1994

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 427, 26. október 1993, um vigtun sjávarafla.

1. gr.

Á eftir orðunum: „Hafnarsambandi sveitarfélaga" í 1. málslið 27. gr. reglugerðarinnar komi: einum tilnefndum af Fiskistofu.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða til þess að öðlast þegar gildi.

Sjávarútvegsráðuneytið, 11. júlí 1994.

Þorsteinn Pálsson.

Árni Kolbeinsson.

Nr. 395 6. júlí 1994

AUGLÝSING

um breytingu á aðalskipulagi Kópavogs 1992–2012.

Samkvæmt ósk bæjarstjórnar Kópavogs hefur skipulagsstjórn ríkisins þann 22. júní 1994 staðfest breytingar á aðalskipulagi Kópavogs 1992–2012 frá 29. apríl 1994, sbr. 3. og 4. mgr. 19. gr. skipulagslaga nr. 19/1964.

Breytingin er fólgin í því að landnotkun á lóðinni Engihjalla 6 breytist úr „skipulagi frestað" í opið svæði til sérstakra nota, það er almenningsgarð.

Bæjarstjórn Kópavogs tekur að sér að bæta það tjón, er einstakir aðilar kunna að verða fyrir við breytinguna.

Umhverfisráðuneytið, 6. júlí 1994.

F. h. r.
Magnús Jóhannesson.

Ingimar Sigurðsson.